EMILIAN, ION VALERIU

Memorialist, jurnalist

N. 14 dec. 1906, Craiova - m. 11 iul. 1985, München

Studii: Liceul Militar de la Mănăstirea Dealu, Facultatea de Drept a Universității din Bucureşti.

A fost conducătorul organizației de tineret Liga Apărării Naționale Creştine. Şi-a început cariera ca avocat în Baroul Ilfov (1924), integrându-se apoi în formațiunea politică a lui A.C. Cuza. A fost prefect de Piatra Neamț. Pleacă pe frontul de Răsărit ca locotenent major de cavalerie (1941). A fost avansat la gradul de căpitan, fiind decorat cu Ordinul Militar *Mihai Viteazul*. După întoarcerea armelor, aflându-se în Slovacia, trece de partea armatei germane. După 8 mai 1945, este internat în lagărul de la Ebensee, apoi în cel de la Linz, în Austria. După ieşirea din lagăr va rămâne definitiv în Occident.

A înființat publicațiile periodice *Roşu, galben şi albastru* cu fondurile exilului românesc anticomunist (la Linz). A colaborat la publicația din München *Patria*, organul de presă al Ligii Românilor Liberi din Germania, apărută sub direcția generalului Ion Gheorghe (1949).

Opera: **Les Cavaliers de l'Apocalipse**, memorii (Paris, 1974 sau 1977).